

VIENOTĪBAS METAFORAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1Pēt 2:9; 2Moz 19:5, 6; Ef 2:19–22; 1kor 3:16, 17; 1kor 12:12–26; Jņ 10:1–11; Ps 23.

ATMIŅAS PANTS:

“Tāpat kā ķermenis ir viens vienīgs, bet tajā ir daudz locekļu un visi daudzie ķermeņa locekļi kopā ir viens ķermenis – tā arī Kristus” (1kor 12:12).

Kā jau katrs, kas ir pētījis Bībeli, zina, tā ir pilna ar salīdzinājumiem un simboliem, kas norāda uz daudz lielāko īstenību. Piemēram, visas Bībeles upurēšanas sistēmas būtība zināmā mērā ir simbols daudz lielākai realitātei: Jēzum un visam glābšanas plānam.

Bībelē ir izmantoti daudzi citi salīdzinājumi, un reizēm tie ir arī dabas pamatelementi – tādi kā ūdens, uguns, vējš. Atkarībā no konteksta šie salīdzinājumi aino garīgas un teoloģiskas patiesības. Piemēram, kad Jēzus teica: “Vējš pūš, kur grib, un tu dzirdi tā skaņu, bet tu nezini, no kurienes tas nāk un kurp iet. Tā ir ar katru, kas piedzimis no Gara” (Jņ 3:8), vējš ir izmantots kā simbols Svētajam Garam.

Bībele izmanto daudzus salīdzinājumus, lai aprakstītu vienotību draudzē, vienotību, ko Dievs aicina parādīt pasaules priekšā. Katrs atsevišķs salīdzinājums pats par sevi nav pilnīgs. Kopā šie salīdzinājumi atklāj daudz par draudzes vienotību, piemēram, draudzes attiecības ar Dievu, locekļu attiecības citam ar citu un draudzes attiecības ar kopienu kā veselumu.

Šīs nedēļas tēma pievērsīsies dažiem no šiem salīdzinājumiem un tam, ko tie mums atklāj par vienotību Kristū.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. novembrī.

Dieva ļaudis

Izlasi 1Pēt 2:9, 2Moz 19:5, 5Moz 4:20 un 5Moz 7:6. Ko šie panti stāsta par īpašo Dieva ļaužu stāvokli? _____

Draudze ir cilvēki, bet ne jebkādi cilvēki. Draudze ir Dieva ļaudis, kas pieder Dievam un sauc Dievu par savu Tēvu un Glābēju un kas ir Kristus atpirkti un paklausa Viņam. Šis salīdzinājums uzsver ideju, ka Dievam ļaudis virs zemes ir bijuši kopš glābšanas plāna sākuma un ka Vecās Derības Israēlu turpina draudze Jaunajā Derībā. Kopš Ādama, pirms un pēc plūdiem dzīvojošo sentēvu un Ābrahāma laikiem Dievs ir slēdzis derību ar Saviem ļaudīm, lai tie būtu Viņa mīlestības, žēlastības un taisnības pārstāvji pasaulē.

Dieva ļaudis tiek saukti par “izredzēto paaudzi”, “ķēnišķīgiem priesteriem” un “svētu tautu”. Šie jēdzieni norāda, ka viņi ir nošķirti īpašam nolūkam: “.. lai jūs sludinātu Viņa izcilos darbus” (1Pēt 2:9). Tā ir arī Dieva žēlastības pilnā rakstura atbalss, kā tas ir aprakstīts 2Moz 34:6, 7. “Dievs ir izveidojis draudzi kā savu sevišķo īpašumu, lai tās locekļi varētu atspoguļot Viņa dārgās rakstura īpašības savā personīgajā dzīvē un pasludināt Viņa labestību un žēlastību visiem cilvēkiem.” (The SDA Bible Commentary, 7. sēj., 562. lpp.)

Izlasi 5Moz 7:6–8. Kas mudināja Dievu par Savu tautu izvēlēties Ābrahāma pēcnācējus? Kā tas vēl joprojām ir attiecināms uz mūsdienām? _____

Varbūt mēs jautājam: kura valsts mūsdienās ir pelnījusi nosaukumu “svēta tauta” (vēl viena draudzes metafora)? Neviena. Visas tautas un etniskās grupas sastāv no cilvēkiem, kas nav pelnījuši Dieva mīlestību un žēlastību. Un, lai gan Bībele aicina mūs būt par svētu tautu, Raksti arī māca, ka Israēla izraudzīšana un izveidošana bija pilnībā balstīta uz Viņa mīlestību, nevis uz kādiem nopelniem, ko cilvēki var Viņam pienest. Dieva tautas veidošanās ir mīlošas radišanas akts, un, neskatoties uz grēku un atkrišanu nacionālā līmenī, Dievs turēja Savu apsolījumu Ābrahāmam, ka viņa sēkla, Kristus, glābs Viņa ļaudis. Kā Dieva ļaužu izraudzīšana bija Viņa žēlastības darbs, tieši tāpat ir ar viņu glābšanu. Šī tēma atgādina par mūsu kopīgajām saknēm nepelnītājā Dieva žēlastībā.

Kāpēc mums vienmēr vajadzētu atcerēties svēto patiesību, ka mūsu glābšana balstās uz to, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā, nevis uz to, ko mēs varam izdarīt savā labā, pat ja mēs esam “Dieva ļaudis”? _____

Dieva nams

Vēl viens Dieva ļaužu salīdzinājums Jaunajā Derībā ir Dieva nams. Tā ir akmeņu un ēku metafora, kas izgaismo sarežģīto un savstarpēji atkarīgo cilvēku attiecību raksturu draudzē. Pēteris kristiešus nosauc par “dzīvajiem akmeņiem” (1Pēt 2:5). Šī metafora norāda arī uz pamatīgumu un stabilitāti.

Izlasi Ef 2:19–22. Kādas galvenās idejas Pāvils uzsver šajos pantos? Ko šis salīdzinājums atklāj mums par vienotību draudzē? _____

Šajos pantos Pāvils apvieno divus draudzes salīdzinājumus: viens ir inerts – celtne jeb māja, otrs – dzīvs, ļaužu saime.

Akmens pats par sevi nav īpaši vērtīgs, bet, kad tas ir saistīts kopā ar citiem akmeņiem, tas kļūst par struktūru, kas var pastāvēt dzīves vētrās. Neviens kristietis nevar būt akmens viens pats, bet viņam ir jābūt kopā ar citiem Dieva saimes sadraudzībā. Lai ēka būtu stabila, tā ir jābalsta uz stipriem pamatiem. Jēzus Kristus ir šis pamats un Dieva nama “stūrakmens” (sk. arī 1kor 3:11). Draudze arī pārstātu eksistēt, ja tā nepadarītu Kristu par visu savu aktīvtāšu stūrakmeni. Draudze patiešām ir par Jēzu Kristu: Viņa dzīvi, nāvi, augšāmcelšanos un atgriešanos. Draudze veido ticīgo kopienu, kas ir vienota, lai līdzdalītu labo vēsti par Jēzu pasaulei. Draudzes dienas kārtība ir Jēzus: kas Viņš ir, ko Viņš ir izdarījis mūsu labā un ko Viņš dara mūsos, kā arī ko Viņš piedāvā ikvienam, kas pieņem Viņu par savu Kungu un Glābēju.

Salīdzinājums ar namu ir arī ļoti jēgpilns. Tas balstās uz attiecībām, kādas cilvēkiem ir savā starpā. Šis ir salīdzinājums ar tuviem cilvēkiem – tēvu, māti, brāļiem un māsām. Saites starp ģimenes locekļiem var būt stipras, un tās pavadošā uzticība bieži pārspēj visas citas ārpusē esošās saites. Uzticība veido lielu daļu vienotības, jo kā gan var būt jebkāda vienotība bez uzticības?

Kā šis salīdzinājums attiecas uz draudzi? Draudzes locekļi arī ir daļa no vienas lielas ģimenes. Mēs esam saistīti ne tikai tāpēc, ka piederam cilvēces ģimenei, pateicoties mūsu kopīgajam priekštecim Ādamam, bet arī tāpēc, ka esam saistīti ar Jēzu, otro Ādamu, pateicoties mūsu kopīgajam “jaunpiedzimšanas” piedzīvojumam. Tādējādi mēs kļūstam vienoti cits ar citu ne tikai doktrināro patiesību dēļ, kas mums ir kopīgas, bet arī tāpēc, ka mums ir pieredze kā atgrieztām dvēselēm ar jaunu dzīvi Jēzū.

Skumji, bet ne visiem ir bijusi laba pieredze ar personīgo ģimeni. Tāpēc šis salīdzinājums viņiem varbūt neko daudz nenozīmē. Kā mēs kā draudze tomēr varam kļūt par ģimeni, kas šiem cilvēkiem nekad nav bijusi? _____

Svētā Gara templis

Vēl viens salīdzinājums ar celtni, ko Pāvils izmanto, ir Dieva jeb Svētā Gara templis. Tas ir salīdzinājums ar dārgu un vērtīgu celtni. Gan 1kor 6:19, kur par Svētā Gara templi ir nosaukts cilvēka ķermenis, gan 1kor 3:16, 17 Pāvils salīdzinājumam izmanto vissvētāko un visdārgāko celtni senajos Tuvajos Austrumos – Dieva templi.

Izlasi 1kor 3:16, 17. Ko nozīmē tas, ka draudze ir Svētā Gara templis? No kā viņš brīdina 17. pantā?

Acīmredzot Pāvilam, runājot par draudzi, prātā nav fiziskais templis vai Dieva rezidence. Jaunās Derības grieķu valodas tekstā ir atšķirība starp “tu” vienskaitlī, runājot par vienu cilvēku, un “jūs” daudzskaitlī, runājot par daudziem cilvēkiem. Šajā vietā ir daudzskaitlis. Šī metafora attiecas uz korporatīvu vienību: kristieši Korintā kopā veido Svētā Gara templi, un garīgā ziņā Dievs mājo viņu vidū.

Pāvilam Dievs mājo kristīgā sadraudzībā, tāpēc viņš izsaka brīdinājumu, ka ikviens, kas mēģinās iznīcināt šo sadraudzību, cietīs sekas tiesā. Ticīgo vienotība ir šīs sadraudzības un Dieva klātbūtnes centrā. Lai gan šis pants bieži tiek izmantots, lai runātu par cilvēka rūpēm par savu fizisko miesu (kas, protams, ir tas, kas kristiešiem jebkurā gadījumā ir jādara), tas nav tas, par ko šeit runā Pāvils. Viņa vēsts bija brīdinājums par tiem, kas iznīcina draudzes vienotību.

Iepriekš šajā nodaļā Pāvils runā par to, ko viņš uzskata par izaicinājumu draudzes vienotībai: “Kamēr jūsos ir naidi un ķildas” (1kor 3:3). Šāda attieksme un uzvedība ir paties drauds kristiešu vienotībai un atņem Dieva klātbūtni Viņa templim. Citiem vārdiem, konflikti draudzē var iznīcināt Dieva templi. Tāpēc viņš grib, lai locekļi atmetu nepareizu attieksmi un uzvedību, kas apdraud šo vienotību.

Kad draudzē rodas konflikti, Pāvila padoms korintiešiem ir vēl joprojām izmantojams mūsdienās: “Brāļi, es aicinu jūs mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, esiet visi vienoti, lai starp jums nav šķelšanās, bet lai jūs būtu saliedēti vienprātībā un kopīgā atziņā” (1kor 1:10).

Naidi, strīdi un šķelšanās – tās nav tikai problēmas, ko draudze piedzīvoja Pāvila dienās. Arī mēs šodien tās piedzīvojam. Kāda ir mūsu katra loma, mēģinot risināt šīs problēmas tā, lai netiktu apdraudēta mūsu vienotība?

Kristus miesa

Varbūt vislabāk zināmais draudzes salīdzinājums, kas visspēcīgāk runā par vienotību tās dažādajās daļās, ir Kristus miesa. “Tāpat kā ķermenis ir viens vienīgs, bet tajā ir daudz locekļu un visi daudzie ķermeņa locekļi kopā ir viens ķermenis – tā arī Kristus. [...] Bet jūs esat Kristus ķermenis un katrs par sevi tā locekļi” (1kor 12:12, 27).

Tieši tāpat kā ķermenis ir vienots veselums, kas sastāv no daudzām dažādām daļām, kur katrai ir atšķirīga funkcija un atbildība, tā ir arī ar draudzi kā Kristus miesu.

Izlasi 1kor 12:12–26. Kā šis salīdzinājums “viena miesa ar daudzām daļām” ir attiecināms uz jūsu vietējo draudzi? Kā tas attiecas uz pasaulplašu organizāciju, piemēram, uz septītās dienas adventistu draudzi? _____

_____

_____

Pāvila mācība 1kor 12 ietver dziļo realitāti, ka patiesa kristīga vienotība nav tikai dažādībā un noteikti ne par spiti dažādībai, bet drīzāk pateicoties dažādībai. Mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka Svētais Gars ir tas, kas ir šīs dažādības izpausmju avots. Tieši tāpat kā cilvēka miesa ir gan neticami vienota, gan pārsteidzoši atšķirīga, tā tas ideālajā variantā ir arī ar Kristus miesu, kas ar šīs dažādības palīdzību atklāj Kristus miesas pilnīgumu un bagātīgumu.

Šis salīdzinājums tiešā veidā uzrunā mūs kā draudzi. Dažās pēdējās desmitgadēs septītās dienas adventistu draudze ir augusi, pārvarot šķēršļus un robežas. Septītās dienas adventistu draudzi veido cilvēki no gandrīz visām iespējamām kultūrām, vidēm un izcelsmēm. Etniskajām, rasu, kultūras, izglītības un vecuma atšķirībām nedrīkst ļaut mūs sašķelt. Šai dažādībai vajadzētu tikt Svētā Gara veidotai kā spēkam uz vienotību, atklājot patiesību, ka, neskatoties uz šīm atšķirībām, mēs visi esam viens Kristū.

Kā jau mēs redzējām, krusta pakājē mēs visi esam vienlīdzīgi, neskatoties uz to, kas mēs esam vai no kurienes nākam. Tā kā pasaule ap mums kļūst arvien sadrumstalotāka, draudzei ir jāparāda, ka vienotība dažādībā ir sasniedzama. Dieva ļaudis var atklāt evaņģēlija dziedinošo un samierinošo spēku.

Pārsteidzošā kārtā Pāvils mums pasaka, ka šo ideālu var sasniegt: “Kristus ir draudzes galva, pats būdams savas miesas Pestītājs” (Ef 5:23). “Viņš ir savas miesas, Baznīcas, galva” (Kol 1:18). Kā ikviens ticīgais ir garīgi saistīts ar Kristu, tā visa miesa tiek barota ar to pašu ēdienu. Tāpēc mēs nevaram par daudz uzsvērt Dieva Vārda pētīšanas svarīgumu un paklausību tam, ko mēs mācāmies Vārdā, kā arī kopīgos pielūgsmes piedzīvojumus un lūgšanas pēc vienotības Kristus miesā.

Gans un avis

Izlasi Jņ 10:1–11. Kuri draudzes kā ganāmpulka metaforas aspekti runā par vienotību? Sk. arī Ps. 23. _____

Mūsdienu lielo pilsētu pasaulē ļoti reti var novērot ganāmpulku. Lielākā daļa cilvēku maz zina, kādas attiecības ir starp aitām un ganiem. Tomēr, kad Jēzus stāstīja šo līdzību, cilvēki Viņu saprata labi. Kad Viņš teica: “Es esmu labais gans”, viņi uzreiz uztvēra Viņa atsauci uz Ps 23:1: “Tas Kungs ir mans gans.” Salīdzinājums bija ne tikai skaidrs, bet arī emocionāli pārbagāts, padarot to dzīvu. Seno Tuvo Austrumu kultūrā un arī mūsdienu Vidējos Austrumos gani ir slaveni ar savām rūpēm par avīm, par spīti izaicinājumiem. Gana tēls ir kļuvis par visdārgāko salīdzinājumu Bībelē, kas raksturo Dieva raksturu un Viņa attiecības ar Savu tautu.

Dieva ļaužu salīdzinājums ar avīm ir interesants. Iespaidis, kāds mums bieži ir par aitām, ir viņu padevīgā un miermīlīgā daba. Tādējādi viņas ir atkarīgas no labā gana, kas viņas sargā un vada. Tās bieži vien tiek atklāti uzskatītas par dumjām. Reizēm nevērības dēļ avis pazūd, tad gans tās meklē un ved atpakaļ uz ganāmpulku. Mazos jēriņus bieži ir jānes un par tiem īpaši jā rūpējas. Lai rūpētos par avīm, ir nepieciešama pacietība un sapratne. Daudzējādā ziņā šis ir ideāls salīdzinājums, kā aino draudzi. Draudzes locekļiem ne no kā nav jābaidās, viņi visu var iegūt attiecībās ar Ganu.

Jēzus šajā līdzībā uzsvēra arī to, cik svarīgi ir aitām ieklausīties gana balsī. Dažkārt avju ganāmpulkus ir iespējams pasargāt, ievietojot tos vienā aplokā. Kā tās vēlāk ir iespējams sadalīt? Viss, kas ir vajadzīgs, ir, gana aploka durvīs: “Viņš iet tām pa priekšu, un avis viņam seko, jo tās pazīst viņa balsi” (Jņ 10:4). Klausīšanās Gana balsī draudzei ir vitāla. Patiesībā Dieva ļaužu vienotība un drošība ir atkarīga no tuvuma Viņam un tiešā veidā ir saistīta ar viņu padevīgo paklausību Viņa balsij.

Cilvēkiem parasti nepatīk, ka viņus nosauc par aitām. Kāpēc tas mums tomēr ir tik ļoti atbilstošs apzīmējums? Ko šim salīdzinājumam vajadzētu mums stāstīt par mūsu vajadzību pēc Gana un mūsu vajadzību paklausīt Viņa balsij? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļa “Dievišķais gans” (476.–484. lpp.), grāmatā “Counsels for the Church” nodaļa “The Church on Earth” (240.–243. lpp.).

“Jeruzālemes tempļa, kā arī visur esošo grieķu-romiešu struktūru kontekstā Jaunās Derības autori izmanto tempļa metaforu, lai padarītu ticīgos spējīgus vizualizēt draudzes svētumu, Dieva lomu draudzes dibināšanā un augšanā, Kristus un Gara darba noteicošo raksturu un ticīgo solidaritāti draudzē. Ja salīdzinājums būtu par arhitektūru, tad tas būtu visdrīzāk kaut kas statisks, nekustīgs. Tomēr metaforā bieži akcentēts būvēšanas process. Mēs drīzāk esam “mudināti vizualizēt stāstu par būvēšanas procesu, nevis pabeigtu celtni”. Draudzei ir piešķirta brīnišķīga priekštiesība tās dzīvē un stāstā pazemīgi atklāt “dzīvā Dieva templi” (2kor 6:16).” (John McVay, “Biblical Metaphors for the Church: Building Blocks for Ecclesiology,” in Ángel Manuel Rodríguez, ed., *Message, Mission, and Unity of the Church* (Hagerstown, Md.: Review and Herald®, 2013), 52. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārdomā salīdzinājumus, kas Bībelē aino draudzi. Kurš jums patīk visvairāk? Kāpēc jūs vairāk saista tieši šis? Dažas citas draudzes metaforas ir atrodamas šajos pantos: 1Tim 3:15, 2Tim 2:3–5, 1Pēt 2:9. Ko vēl šīs metaforas māca par draudzi?

2. “Dievs grib, lai Viņa ļaudis ir vienoti visciešākajās kristīgas sadraudzības saitēs. Uzticība mūsu brālījiem ir būtiska draudzes uzplaukumā. Darbības vienotība ir svarīga reliģiskas krīzes brīdī. Viens pārsteidzīgs solis, viena bezrūpīga rīcība var ieģrūst draudzi grūtībās un pārbaudījumos, no kuriem tā var gadiem ilgi neatgūties.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 3. sēj., 446. lpp.) Ko šim brīdinājumam vajadzētu mums mācīt par to, cik uzmanīgiem mums ir jābūt, sargājot draudzes vienotību? Kāda loma ir katram no mums šajā svētajā atbildībā?

3. Svētdienas pētījumā bija uzsvērts, ka pat kā “Dieva ļaudīm” mums ir jāpaļaujas uz Dieva žēlastības pilno glābšanu un nekad uz mūsu pašu nopelnu. Vai mēs pat nevarētu teikt, ka mūsu paļaušanās uz Dieva nopelnu glābšanas nodrošināšanā ir tā, kas mūs padara par “Dieva ļaudīm”? Kāpēc šis ir vai nav pamatots uzskats?

KOPSAVILKUMS:

Jaunā Derība izmanto dažādas metaforas, lai ilustrētu gan draudzes raksturu, gan misiju. Vēl svarīgāk, šīs metaforas māca, ka Dievs uzmanīgi vēro Savus ļaudis un viņus sargā. Šie salīdzinājumi arī māca, ka Dieva ļaudis ir sarežģītā veidā saistīti cits ar citu un ka mēs cits citam esam vajadzīgi, lai darītu darbu, uz ko esam acināti.